

Три дні Театру Корифеїв у місті над Прутом

Насиченим приємними подіями виявився березень для коломийських театралів: щойно повернулись із гастрольного туру до Баварії (Німеччина), як до Коломиї вперше з трьохденними гастролями завітав Театр Корифеїв - Кіровоградський академічний обласний український музично-драматичний театр ім. Марка Кропивницького.

Театр корифеїв - перший професійний український театр. Його було відкрито 1882 року в Єлисаветграді, і в цей рік український театр відокремився від польського та російського. Засновником театру був Марко Лукич Кропивницький, що володів усіма театральними професіями. Після нього найдіяльнішим був Микола Карпович

Садовський, що боровся за українське слово та український театр за часів їх заборони.

Із Театром корифеїв також пов'язані імена Марії Заньковецької, Панаса Саксаганського.

Стиль синкретичного театру, що поєднував драматичне й комедійне дійство з музичними, вокальними сценами, включаючи хорові й танцювальні ансамблі, вражав суто народною свіжістю й неподібністю до жодного існуючого театру.

Зразу ж зауважимо, що коломийські шанувальники театрального мистецтва, які встигли побачити вистави корифеївців, мали можливість самі побачити і відчути, як вдалося сучасному театрові зберегти цей стиль, цю театральну традицію, що робить театр справді унікальним і неповторним.

Три прекрасні вистави вічної і не надокучливої української класики привезли друзі з Кропивницького.

За термінологією сучасних шоуменів, “для розігріву” першого гастрольного вечора ярмаркували! Знаменитий Гоголівський “Сорочинський ярмарок” був проданий “з молотка” задовго до вистави. Аншлаг з додатковими стільцями! Ярмарковий гармидер вдало доповнювався співом і танцювальними композиціями, поміж якими, як голочка по канві, талановито вишивали свої образи професіонали-актори. Цьому яскравому, динамічному, багатолюдному дійству додавав темпоритму злагоджений оркестр під орудою Наталії Ланової. Відсутність оркестрової тільки підсилила його сприйняття глядачем, а граційна віртуозність маестро-диригента викликала не менше захоплення, як гра акторів на сцені.

Заслуговує найвищої похвали творчий стиль і відчуття характеру українського театру режисером-постановником всіх трьох

геніальних шедеврів української драматургічної класики
заслуженим діячем мистецтв України Євгеном Курманом.

Напрочуд вдалу сценографічну ярмаркову картину вибудував
художник-постановник “Сорочинського ярмарку”, заслужений діяч
мистецтв України Володимир Медвідь. Навіть дещо скромніші
параметри Коломийської сцени не завадили возам снувати сюди-
туди... Мішки з степовою пшеничкою вправно
перемодельовувались в різні конструкції бутафорії. Все в ролі – і
нічого зайвого!

Приємно було спостерігати за тим, як споглядав дійство і реакцію
публіки директор Корифеївців – заслужений діяч мистецтв України
Володимир Єфімов. В такі миттєвості,закономірно, не можна не
відчувати задоволення і гордості за свій колектив, за результат
творчих пошуків і зусиль, за те, що поруч з іменитими і
впізнаваними вже заслуженими, успішно заявляє про себе здібна і
талановита творча молодь.

Другий гастрольний вечір також не залишив байдужим жодного
глядача. Адже, незважаючи на обізнаність кожного від шкільної
парти з Шевченковим “Назаром Стодолею” постановка, виконана в
жанрі романтичної балади, викликала бурю позитивних емоцій,
підсилених музикою, вокалом, танцями, діяльною сценографією
Сергія Ридванецького, відповідними добі і характерам, точними і
яскравими костюмами Наталії Ридванецької.

Завершиться гастрольний тур мюзиклом Михайла Старицького
“Циганка Аза”.

В тому, що відбувалось в ці три вечори на Коломийській сцені, є
дуже важливий ключ до розуміння, якщо доречним буде тут один
економічний термін, споживчої вартості і конкурентоздатності
мистецького театрального продукту. На моє глибоке переконання
для українського національного характеру класична драматургія з її

яскравістю характерів, народним мелосом, ліричністю і сентиментальністю, романтизмом і тяжінню до природної естетики і доброго гумору ніколи не вийде з моди і буде завжди позаконкурентною перед модерновими, авангардистськими жанрами і стилями сучасних театральних експериментів.

Не залишили корифеївці поза увагою і маленьких театролюбів. Два дні поспіль юні глядачі спостерігали за чудернацькими витівками “Кота в чоботях” Соф’ї Прокоф’євої і Генріха Сапгіра. Мабуть слово “спостерігали” не відповідає атмосфері в глядацькій залі. Вони були активними учасниками, бо, часом, здавалось, що малята готові були кинутись на допомогу персонажам казки. А шквал оплесків і подаровані акторам шоколадки і скромні букетики первоцвітів тільки підсилили ті почуття, які казка залишила в душах юних поціновувачів театрального мистецтва. Режисер-постановник Валерій Дейнекін і вся творча трупа успішно склали перший іспит перед дитячою публікою Коломиї.

Хочеться вірити, що такі захоплюючі почуття є взаємними, і нашим друзям з Кропивницького захочеться приїжджати до нас щороку. А ми з свого боку також готові дарувати позитивні емоції глядачам першого театрального міста в Україні, яке цьогоріч відзначить 135-річчя від часу заснування театру його засновником Марком Кропивницьким. І, хочеться вірити, що ми – найдавніший театр Галичини, який через рік відзначить своє 170-річчя, також їх не розчаруємо!

Автор: Ольга РУДАНЕЦЬ - керівник літературно-драматургічної частини Коломийського театр